

רשומות

הצעות חוק

28 באפריל 1976

1241

כ"ח בניסן תשל"ו

דפוס

244

250

חוק השיפור הצבאי (תיקון מס' 10), תשל"ו—1976

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 22), תשל"ו—1976

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 10), תשל"ו-1976

- תיקון סעיף 17. 1. (א) בסעיף 17 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 (להלן - החוק העיקרי), פסקה (13) - בטלה.
- (ב) סעיף זה אינו בא לגרוע מתחולתו של סעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, על עבירות צבאיות.
- תיקון סעיף 27. 2. (א) בסעיף 27 לחוק העיקרי, המלים "או על עבירה לפי סעיפים 129 או 130" - יימחקו.
- (ב) סעיף זה אינו בא לגרוע מסמכותו של בית דין צבאי להטיל את העונש של גירוש מהצבא על מי שהורשע על עבירה לפי סעיפים 129 או 130 לחוק העיקרי.
- תיקון סעיף 29. 3. בסעיף 29 לחוק העיקרי, במקום "שלוש מאות לירות" יבוא "אלף וחמש מאות לירות" ובמקום "חמישים לירות" יבוא "מאתיים וחמישים לירות".

דברי הסבר

דין צבאי "על עבירה שדינה מאסר או על עבירה לפי סעיפים 129 או 130".

לפי סעיף 129, "חייל שהתנהג התנהגות מבישה, דינו - מאסר שנה"; לפי סעיף 130 "חייל בדרגת סמל או בדרגה גבוהה מזה שהתנהג באופן שאינו הולם את דרגתו או את עמדתו בצבא, דינו - מאסר שנה".

"עבירה לפי סעיפים 129 או 130" היא איפוא "עבירה שדינה מאסר", ואין צורך עוד לאזכר אותה במפורש.

סעיף 3 סעיף 29 לחוק העיקרי ענינו שיעור קנס, והוא מורה לאמור:

"29. קנס המוטל על עבירה לפי חוק זה לא יעלה על שלוש מאות לירות, ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה לא יעלה הקנס על חמישים לירות."

קנסות אלה נקבעו בחוק בשנת 1955. לאור הירידה בכוח הקניה של הלירה מוצע להכפיל את הקנסות פי חמישה, כך שקנס המקסימום יהיה 1,500 לירות לגבי חייל שאינו בשירות חובה (שירות מילואים או קבע) ו-250 לירות לגבי חייל בשירות חובה.

סעיף 1 לפי פסקה (13), שמוצע לבטלה, הוראת סעיף 21 לפקודת החוק הפלילי, 1936, שלא תחול פעמיים אחריות פלילית על אדם מחמת אותה עבירה - תחול לגבי עבירות צבאיות. בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, בוטל סעיף 21 זה ונקבע תחתיו סעיף 2 לחוק, בתוכן דומה, לאמור:

"2. אין דינם אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דינם אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בשל עבירה אחרת שבאותו המעשה."

סעיף 1 לחוק סדר הדין הפלילי מורה כי "סדר הדין הפלילי יהיה לפי חוק זה, וולת אם נקבע בחוק אחר או על פיו סדר דין שונה לענין הנדון". פסקה (13) נעשתה איפוא למיותרת; די בתחולתו של סעיף 2 הנ"ל על עבירות צבאיות.

סעיף 2 בסעיף 27 לחוק העיקרי נקבע כי בית הדין הצבאי רשאי להטיל גירוש מהצבא על חייל בדרגת סמל או בדרגה גבוהה יותר שנידון על ידי בית

1 ס"ח תשט"ו, עמ' 171; תשי"ח, עמ' 122; תשכ"ג, עמ' 120; תשכ"ד, עמ' 148; תשכ"ט, עמ' 193; הש"ל, עמ' 20; תשל"ב, עמ' 140; תשל"ד, עמ' 128; תשל"ה, עמ' 198; ה"ח 1197, תשל"ה, עמ' 419.
2 ס"ח תשכ"ה, עמ' 161.

4. בסעיף 35 לחוק העיקרי, במקום "חמש מאות לירות" יבוא "אלף וחמש מאות לירות". תיקון סעיף 35
5. בסעיף 77 לחוק העיקרי, בכל מקום שנאמר "מאה לירות" יבוא "חמש מאות לירות". תיקון סעיף 77
6. (א) סעיף 103 לחוק העיקרי – בטל.
(ב) סעיף זה אינו בא לגרוע מאחריותו הפלילית של חייל לפי חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב-1952.³ ביטול סעיף 103
7. בסעיף 109 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
"אא) חייל שאיחר לשיבת בית-דין צבאי שאלה הוזמן כדין ולא הראה סיבה מספקת לאיחורו, דינו – מאסר שלושה חדשים". תיקון סעיף 109
8. במקום סעיף 123 לחוק העיקרי יבוא:
"אייקיום פקודה 123. חייל שלא קיים פקודה שניתנה לו מאת מפקד, דינו – מאסר זמנתיים; עבר את העבירה תוך פעולה קרבית של יחידתו, דינו – מאסר חמש שנים; עבר את העבירה בפעולה קרבית נוכח האויב, דינו – מאסר עשר שנים". החלפת סעיף 123

דברי הסבר

- סעיף 4** סעיף 35 לחוק העיקרי ענינו חיוב כפיצויים, והוא מורחג לאמור:
"35. בית דין צבאי שהרשיע חייל, רשאי לחייבו בנוסף על העונש, לשלם למי שניזק על ידי העבירה סכום כסף שלא יעלה על חמש מאות לירות, בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו".
מוצע עתה להעלות סכום זה ל-1,500 לירות.
- סעיף 5** סעיף 77 לחוק העיקרי ענינו הוצאת רכוש מרשות הצבא, וזו לשונו:
"77. חייל שהוציא בידועין ושלא כדין רכוש צבאי מרשות הצבא, דינו –
(1) מאסר שליש שנים – אם ערך הרכוש אינו עולה על מאה לירות;
(2) מאסר חמש שנים – אם ערך הרכוש עולה על מאה לירות;
(3) מאסר שבע שנים – אם היה מופקד על שמי"ר ותוערך הרכוש אינו עולה על מאה לירות;
(4) מאסר שתי-עשרה שנה – אם היה מופקד על שמירתו וערך הרכוש עולה על מאה לירות".
הסכום של 100 לירות משמש איפוא יסוד להבחנה לענין חומרת העונש, מוצע להעלותו ל-500 לירות.
- סעיף 6** סעיף 103 לחוק העיקרי ענינו שוחד, והוא קובע לאמור:
"103. חייל שעבר עבירה לפי חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב-1952, בקשר לעסקה בנשק, באספקה או ברכוש אחר של הצבא או המיועד לצבא, דינו – מאסר חמש שנים".
בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב-1952, נקבע בזמנו עונש מאסר של שלוש שנים; העונש של חמש שנות מאסר שנקבע לאחר מכן בסעיף 103 לחוק העיקרי בא להחמיר לגבי חייל שעבר עבירה בקשר לעסקה בנשק, באספקה או ברכוש אחר של הצבא או המיועד לצבא, בשנת 1964 הועמד העונש בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד) על שבע שנות מאסר, על כן אין צורך בעבירה המיוחדת שנקבעה בסעיף 103, ומוצע לבטלו.
- סעיף 7** סעיף 109 לחוק העיקרי מפרט עבירות לגבי כתי דין צבאיים. מוצע עתה להוסיף עבירה נוספת של איחור לשיבת בית דין ללא סיבה מספקת.
- סעיף 8** סעיף 122 לחוק העיקרי ענינו סירוב לקיים פקודה, וזו לשונו:
"122. חייל שבמיד לא קיים פקודה שניתנה לו מאת מפקד תוך מילוי תפקידו, או שסירב לקיימה בין בדיבור

³ ס"ח תשי"ב, עמ' 126.

חיקון סעיף 152 9. בסעיף 152 לחוק העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) קנס בסכום השווה למשכורת יסוד חדשית של טוראי בשירות חובה כפי שהיא בשעת הטלת העונש, ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה – בסכום השווה לחלק הששי ממשכורת כאמור."

חיקון סעיף 153 10. בסעיף 153 לחוק העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) קנס בסכום השווה לסך שתי משכורות יסוד חדשיות של טוראי בשירות חובה כפי שהיא בשעת הטלת העונש, ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה – בסכום השווה לשליש ממשכורת אחת כאמור."

ביטול סעיף 154 11. סעיף 154 לחוק העיקרי – בטל.

דברי הסבר

העונש הכספי שקצין שיפוט בכיר מוסמך להטילו בדין משמעתי קבוע בסעיף 153(3) לחוק העיקרי, לאמור:

"(3) הפקעת משכורת עד רבע משכורתו של הנידון בכל חודש במשך ששה חדשים, ובלבד שכל הסכום שיופקע לא יעלה על שמונים לירות ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה – על עשר לירות;"

סעיף 154 לחוק העיקרי קובע כך:

"154. קצין שיפוט רשאי להטיל קנס במקום הפקעת משכורת, אם הוא סבור כי בגסיבות הענין מן הראוי לעשות כן, ובלבד שהקנס לא יעלה על הסכום המכסימלי שהוא מוסמך להפקיע."

הנסיון מוכיח כי קציני שיפוט זוטרים ובכירים אינם משתמשים בסמכותם להטיל עונש של הפקעת משכורת לפי סעיפים 152 ו-153, ומעדיפים להשתמש בסמכותם לפי סעיף 154 להטיל קנס. על כן מוצע לקבוע קנס כעונש כספי יחיד לפי סעיפים 152 ו-153 ולבטל את סעיף 154.

כן מוצע להצמיד את שיעורי הקנסות בדין משמעתי למשכורת יסוד של טוראי בשירות חובה, כפי שהיא משכורת תנה מזמן לזמן. משכורת היסוד היא עתה 156 לירות לחודש והיא צמודה לתנודות במדד יוקר המחיה. מוצע כי הקרת הקנס שקצין שיפוט מוסמך להטילו על חייל בשירות מילואים או קבע תהיה פי ששה מזו שהוא מוסמך להטילו על חייל בשירות חובה.

ובין בהתנהגות, דינו – מאסר שלוש שנים; עבר את העבירה תוך פעולה קרבית של יחידתו, דינו – מאסר שבע שנים, ואם עבר את העבירה בפעולה קרבית נוכח האויב, דינו – מאסר חמש עשרה שנה."

סעיף 123 לחוק העיקרי ענינו אי קיום פקודה, והוא מורה לאמור:

"123. חייל שלא קיים פקודה שניתנה לו על ידי מפקדו, דינו – מאסר שתי שנים; עבר את העבירה תוך פעולה קרבית של יחידתו, דינו – מאסר עשר שנים."

העבירה של סירוב למלא פקודה תוך פעולה קרבית לפי סעיף 122 לחוק העיקרי היא עבירה שנעברה בזדון ותוך מילוי תפקיד, ואילו בעבירה של אי-קיום פקודה שנעברה תוך פעולה קרבית לפי סעיף 123 נעדרים יסודות אלה. על כן מוצע לנסח את סעיף 123 לפי המתכונת של סעיף 122, ולקבוע לכל עבירה לפי סעיף 123 עונש פחות חמור מזה שנקבע לעבירה המקבילה בסעיף 122.

סעיפים העונש הכספי שקצין שיפוט זוטר מוסמך 9 עד 11 להטילו בדין משמעתי, קבוע בסעיף 152(3) לחוק העיקרי, לאמור:

"(3) הפקעת משכורת עד רבע ממשכורתו של הנידון בכל חודש במשך ששה חדשים, ובלבד שכל הסכום שיופקע לא יעלה על ארבעים לירות ואם הנידון הוא חייל בשירות חובה – על חמש לירות;"

12. במקום סעיף 155 לחוק העיקרי יבוא:

155. (א) קצין שיפוט שהובא לפניו חייל לדין משמעתי והרשיעו בעבירה, רשאי לחייבו, בנוסף לכל עונש, בתשלום פיצויים על הנזק שנגרם עקב העבירה, ואולם לא יחייב קצין שיפוט זוסר נאשם לשלם לפי סעיף זה סכום העולה על מחצית משכורת יסוד חדשית של טוראי בשירות חובה כפי שהיא בשעת הטלת החיוב, וקצין שיפוט בכיר לא יחייב נאשם לשלם לפי סעיף זה סכום העולה על סך-כל שלוש משכורות כאמור.
- (ב) חיוב בפיצויים לפי סעיף זה אינו פוטר מאחריות לנזקים לפי כל דין אחר.

תיקון סעיף 167

13. בסעיף 167 לחוק העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) היה העונש קנס – יקטין את שיעור הקנס."

תיקון סעיף 185

14. האמור בסעיף 185 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) שר הבטחון, בהמלצת הרמטכ"ל, ימנה קצין, שהוא שופט משפטי בבית הדין הצבאי לערעורים, להיות ממלא מקום קבוע של נשיא בית הדין הצבאי לערעורים."

דברי הסבר

(2) היה העונש מחבוש – יקטין את תקופתו או יחליטנו, כולו או מקצתו, בעונש על תנאי או בעונש אחר מהעונשים המנויים בסעיף 22;

(3) היה העונש הפקעת משכורת או קנס – יקטין את שיעור ההפקעה או הקנס;

(4) היה העונש ריתוק למחנה או לאניה – יקטין את תקופתו או יחליטנו באחד העונשים המנויים בסעיף 22.

לאור התיקונים לפי סעיפים 9 עד 11 לעיל, שלפיהם תחדל הפקעת משכורת להיות עונש משמעתי, מוצע לתקן גם סעיף זה.

סעיפים על פי החוק הקיים אין סמכות למנות ממלא 14–16 מקום לנשיא בית-הדין הצבאי לערעורים, לנשיא בית הדין הצבאי המיוחד ולנשיא בתי הדין הצבאיים המחוזיים; בהעדרו של הנשיא, אין מי שימלא את התפקידים המוטלים עליו. במערכת השיפוט האזרחי יש ממלא מקום קבוע לנשיא בית המשפט העליון ויש נשיאים תורנים בבתי המשפט המחוזיים. מוצע על כן להעניק סמכות חובה למנות ממלא מקום קבוע לנשיא בית-הדין הצבאי לערעורים, וסמכות שברשות למנות ממלאי מקום קבועים לנשיא בית-הדין המיוחד ולנשיאים של בתי הדין הצבאיים המחוזיים. לכהונת ממלא מקום קבוע לנשיא בית-הדין יהיה כשיר להתמנות רק קצין שהוא שופט

סעיף 12 סעיף 155 לחוק העיקרי ענינו חיוב בפיצויים בדין משמעתי, וזו לשונו:

155. קצין שיפוט שהובא לפניו חייל לדין, ומצאו אשם בעבירה, יכול לחייבו, בנוסף לכל עונש, בתשלום פיצויים על הנזק שנגרם עקב העבירה; אך אין קצין שיפוט זוסר יכול לחייב נאשם בתשלום פיצויים בסכום העולה על עשרים לירות, ואין קצין שיפוט בכיר יכול לחייב נאשם בתשלום פיצויים בסכום העולה על מאה לירות."

גם בסעיף זה מוצע להצמיד את שיעורי הפיצויים שקצין שיפוט מוסמך להטילם למשכורת יסוד של טוראי בשירות חובה.

בענין זה, הכדנה לא היתה ולא מוצעת בין נאשם שבשירות חובה לבין נאשם שבשירות קבע או מילואים.

כן חוספה בסעיף זה הוראה כי חיוב בפיצויים אינו פוטר מאחריות לצי כל דין אחר. הוראה דומה מצויה בסעיף 36 לחוק העיקרי, לגבי חיוב בפיצויים בבית דין צבאי.

סעיף 13 סעיף 167 לחוק העיקרי קובע לאמור:

167. הוטל עונש בדין משמעתי, רשאי הרמטכ"ל לבטל, לו, או לשנותו באזנת הדרכים הבאות:

(1) היה העונש הורדה בדרגה – יחליטנו במחבוש או בעונש אחר מהעונשים המנויים בסעיף 22;

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "נשיאים של בתי הדין הצבאיים, המיוחד והמחוזי וממלאי מקום קבועים";

(2) בסופו יבוא:

"(ג) הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, רשאי למנות קצין, שהוא שופט צבאי משפטאי, להיות ממלא מקום קבוע לנשיא בית-הדין הצבאי המיוחד או לנשיא בית דין צבאי מחוזי.

(ד) יכול שיתמנה קצין אחד, שהוא שופט צבאי משפטאי, להיות ממלא מקום קבוע אף למספר נשיאים של בתי דין צבאיים מחוזיים וכן להיות אותה שעה גם ממלא מקום קבוע לנשיא בית הדין הצבאי המיוחד.

(ה) יכול שיתמנה קצין אחד, שהוא שופט צבאי משפטאי, להיות שופט בבית הדין הצבאי לערעורים ולהיות אותה שעה גם נשיא בית הדין הצבאי המיוחד."

16. אחרי סעיף 186 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת
סעיף 186א

186א. נפטר נשיא בית דין צבאי או נבצר ממנו להשתמש בסמכויותיו מסיבה אחרת, סמכויותיו יהיו נתונות לממלא מקומו הקבוע."

"סמכויות נשיא
בית דין לממלא
מקום קבוע

תיקון סעיף 243 17. בסעיף 243(א) לחוק העיקרי, במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) בערכאה שניה – לשופט משפטאי שכאנתו מותב של בית הדין הצבאי לערעורים."

תיקון סעיף 326 18. בסעיף 326 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי, לשם שמירה על סודיותן

דברי הסבר

(1) בערכאה ראשונה – לנשיא בית הדין ולאב בית הדין;

(2) בערכאה שניה – לאב בית הדין."

הצורך להחליט בבקשה לתת פקודת מעצר על נאשם עשוי לעורר בעיות משפטיות, ואם אב בית הדין אינו משפטאי, הוא לא הוכשר להתמודד אתן. לפיכך מוצע להעניק סמכות זו לשופט משפטאי שהוא חבר במושב של בית הדין הצבאי לערעורים שהורכב לענין הערעור.

סעיפים סעיפים 324 עד 326 מהווים סימן שענינו 18 ו-19 פומביות המשפט, וזו לשונם:

"324. משפט לפני בית-דין צבאי ייערך בדלתיים פתוחות, אלא אם כן החליטה הרשות המזמנת על עריכתו בדלתיים סגורות, משום שהדבר דרוש, לדעתה, לשם מניעת פגיעה כבטחון המדינה."

צבאי משפטאי. הממנה את ממלא המקום הקבוע לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים יהיה שר הבטחון בהמלצת הרמטכ"ל. הממנה את ממלאי המקום הקבועים לנשיא בית הדין הצבאי המיוחד ולנשיאי בתי-הדין הצבאיים המחוזיים יהיה הרמטכ"ל בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

נשיא בית-דין צבאי שנבצר ממנו להשתמש בסמכויותיו, יהיו הסמכויות נתונות לממלא מקומו הקבוע, ובדרך זו יובטח ייעול יתר של הליכי השיפוט ושל סדרי המינהל.

סעיף 17 סעיף 243 לחוק העיקרי ענינו פקודת מעצר של בית דין, ובו סעיף קטן (א) מורה לאמור: "(א) הורכב מותב של בית דין צבאי תהיה הסמכות ליתן פקודת מעצר על הנאשם –

של ידיעות הקשורות בבטחון המדינה, להורות, בדרך כלל או למקרה מסויים –

(1) כי לא יוצא מבית דין צבאי העתק מן הפרוטוקול של דיון או העתק מפסק דין, לרבות גזר דין; הוראה כאמור לא תחול על בעלי הדין ועל סניגוריו של נאשם לענין הגשת ערעור;

(2) כי לא יוצא העתק כאמור אלא בהשמטת חלקים או מלים.

תחלפת סעיף 517

19. במקום סעיף 517 לחוק העיקרי יבוא:

517. (א) לא יפרסם אדם תכנון או תמציתו של פרוטוקול הדיון בבית דין צבאי או של פסק דין, לרבות גזר דין, שניתן בו, במידה שהפרקליט הצבאי הראשי הורה לגביהם לפי סעיף 326; ולא יעשה כן בעל דין או סניגוריו של נאשם אף אם ההוראה כאמור אינה חלה עליו.

(ב) לא יפרסם אדם דבר על דיון שהותלט על עריכתו בדלתיים זגורות לפי סעיפים 324 או 325, אלא ברשות מאת בית הדין או מאת זרשות המזמנת, לפי הענין.

(ג) לא יצלם אדם באולם בית הדין ולא יפרסם מה שצולם בו אלא ברשות בית הדין.

(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה.

דברי הסבר

חלקים בהם, אלא דרושה סמכות לאסור על הוצאת הפרוטוקול או פסק הדין כולו.

הסמכות לאסור הוצאת פסק הדין מבית הדין תחול לפי הסעיף המוצע גם על גזר הדין, אשר אף הוא עשוי לכלול פרטים סודיים.

לבעלי הדין המבקשים לערער על פסק דין ולסניגוריו של הנאשם תובטח בכל מקרה האפשרות לקבל העתק מהפרוטוקול ופסק הדין, ועליהם לא יחול האיסור לפי הסמכות החדשה.

סעיף 517, שמוצע להחליפו, קובע לאמור:

517. מי שפרסם מתוך פרוטוקול של הדיון בבית דין צבאי או מתוך פסק דין שלו חלקים או מלים שיש להשמטם בהתאם לסעיף 326, דינו – מאסר שנה.

בעקבות הרחבת הסמכות של פרקליט הצבאי הראשי לאסור על הוצאה מבית הדין של העתק מפרוטוקול של הדיון ושל העתק מפסק הדין לפי סעיף 326, מוצע להטיל איסור על פרסום תכנון ותמציתו של פרוטוקול או פסק דין שניתנה הוראה שלא להוציאם, ועל פרסום חלקים ומלים שניתנה הוראה להשמטם.

325. (א) בית דין וישאי להחליט, בכל שלב של הדיון, מנימוקים שירשמו ונחלטתו, על עריכת המשפט, כולו או חלק ממנו, בדלתיים סגורות, אם הדבר דרוש, לדעתו, לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה, במוסר הציבורי או במשמעת הצבא.

(ב) החליט בית הדין על עריכת המשפט בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעה הדיון, כולו או מקצתו.

326. (א) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי, לשם שמירה על סודיותן של ידיעות הקשורות בבטחון המדינה, להורות, בדרך כלל או למקרה מסוים, כי לא יוצא מבית דין צבאי העתק מן הפרוטוקול של דיון או פסק דין, למעט גזר דין, אלא בהשמטת חלקים או מלים.

(ב) אין לפסול העתק פסק דין כראיה בכל ענין משפטי רק מחמת שזושטמו ממנו חלקים או מלים כאמור בסעיף קטן (א).

פרוטוקול הדיון ופסק הדין כוללים לפעמים פרטים על אירועים צבאיים סודיים שגילויים עלול לפגוע בבטחון המדינה. במקרים כגון אלה לא די במחיקת מלים או

תיקון סעיף 521 .20 בסעיף 521 לחוק העיקרי, במקום "סעיף 518" יבוא "סעיפים 517 או 518א".

תחילה
21. סעיפים 9 עד 12 תחילתם בתום שלושים יום מיום פרסומו של חוק זה, והם יחולו אף לגבי עבירות שנעברו לפני תחילתם.

דברי הסבר

מוצע שחייל שעבר עבירה לפי סעיף 517 לחוק העיקרי (איסור פרסום ואיסור צילום) יבוא גם הוא לדין בבית דין צבאי ולא בבית משפט.

21 סעיף מוצע, לענין ההוראות בדבר סמכות קציני שיפוט להטיל קנסות ופיצויים, כי תחילתן תהא כעבור שלושים יום מפרסום החוק, אך הן יחולו גם על עבירות שנעברו לפני תחילתן, הכל כדי להבטיח שקציני שיפוט לא יפעילו את סמכותם אלא בהתאם לחוק.

מוצע גם להטיל איסור על פרסום כל פרט ממהלך הדיון שנערך בדלתיים סגורות ללא רשות מאת הרשות המזמנת או מאת בית הדין וכן איסור על צילום בבית הדין ללא רשות בית הדין.

הוראה דומה נקבעה בסעיף 40 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957.

20 סעיף לפי סעיף 521 לחוק העיקרי, חייל שעבר עבירה לפי סעיף 518 יבוא עליה לדין כאילו הייתה העבירה האמורה עבירה צבאית.

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם חבר הכנסת:

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 22), תשל"ו-1976

תיקון סעיף 27 .1 בסעיף 27 (א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח - 1968, במקום "שנתיים" יבוא "שלוש שנים".

דברי הסבר

"(א) אלמנה הזכאית למענק לפי סימן זה עקב נישואיה, זכותה לקיצבה תפקע, אולם אם חדלה להיות נשואה לפני תום שנתיים מהיום שבו חזרה ונישאה, או שתוך תקופה זו החלו הליכי נירושין בינה לבין בעלה בפני בית דין או בית-משפט, תהא זכאית מחדש לקיצבה החל מהיום שבו חדלה להיות נשואה כאמור, והמענק ששולם לה ייוקף על חשבון הקיצבה."

אלמנות רבות הנישאות שנית מאבדות את זכותן לגימלאות במסגרת ביטוח שאירים. אם נישואים שניים אלה אינם עולים יפה או שבן חוגג נפטר, האלמנה עלולה למצוא עצמה ללא זכויות לגמלה שהיתה לה בטרם נישאה שנית, אלא אם הנירושין או הפטירה קרו תוך שנתיים לאחר הנישואין השניים.

מוצע להגדיל לשלוש שנים את התקופה האמורה.

וזו לשונו של סעיף 27 (א) שמוצע לתקנו:

חבר הכנסת פנחס שיינמן

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.